

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Iuramentum nouum. n. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

Indicta tenuioribus poena duodecim alium in singulos dies Dominicos quibus ab Ecclesijs abstinerent. Ab Ædilibus curatoribusq; vicorum suggereretur quotannis nomina eorum quos constaret vno vel pluribus mensibus non interfuisse ritibus; Nullus in Regis Principi uel curiam veniret sine Senatus Regij licentia. Nullus qui tribus mensibus abfisset à precibus maneret Londini, neque ad decem circum milliaria, nisi aliam alibi habitationem non haberet: Ab habitatione autem sua consueta non iret vltra quinque milliariorum spatium sine venia & scripto expensâ causâ concessionis. Nullus in republica munere quocunq; fungeretur, seu Procuratoris aut Aduocati; seu Executoris & Administratoris vltimæ voluntatis, seu Tutoris, seu Iudicis, aut Ductoris Militiæ, &c. Nullus honestioris conditionis vir ad merendum sub exterio Principe transfretaret, nisi constrietus multa octoginta aureorum se non transfreturum ad Catholicam Religionem, aut quidquam in patriam machinarum. Qui occultè contraheret matrimonium, aut Baptizaret prolem neglectis conuictis inter Protestantés ritibus, quadringentorum aureorum solutioni subiaceret, quorum pars tertia cederet Regi, tertia delatori, tertia Parochiæ. Si quis deferreret latentem Sacerdotem, ducentorum aureorum præmio donaretur. Si quis adolescens qui decem & octo annos ætatis attigisset sine licentia Regis transfretaret eo fine vt Catholicè educaretur, hæreditate, bonisq; cæteris exideret, nisi redux se ritibus Patriæ conformaret.

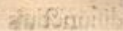
II. Quæ leges & aliæ plures quas longum esset recitare, etsi durissimæ cuique videri possint, præ Iureiurando tamen quod his ipsis comitijs propositum est, tolerabiles visæ sunt Catholicis; vel quia pluribus facillè carebant quæ inhibebantur; vel quia modum & rationem reperiebant quâ seueritas inter exequendum mitigaretur. Iusiurandum verò omnes peruagabatur familias, & totidem verbis exigebatur. In quo illud perturbationem exaggerabat, quod de iure inter doctos non conueniebat, alijs approbantibus, alijs damnantibus, alijs in neutram partem pronuntiantibus. In octo autem capita distributum erat. Primùm; " clarè & in conscientia coram Deo & mundo agnoscendus erat Iacobus Legitimus & verus Rex sui Regni: In quod etsi insolitum, & ab antiquis Sacramentis alienum, (vt quæ voluntatem & actionem requirebant fidelem, quidquid intus in animo lateret opinionis) facillè vnusquisque decessit. Proximum erat vt profiterentur " Quod Papa nec per seipsum, nec per vllam aliam auctoritatem Ecclesiæ, vel sedis Romanæ, vel per alia media cum quibuscunq; alijs aliquam potestatem aut auctoritatem habeat Regem deponendi, vel aliquorum Majestatis suæ dominiorum disponendi, vel alicui Principi externo ipsum damnificare, aut terras suas inuadere auctoritatem concedendi, vel vllos subditorum suorum ab eorum suæ Majestati obedientia & subiectione, exonerandi aut vllis ipsorum licentiam dare arma contra ipsum gerendi, tumultus seminandi, aut aliquam violentiam aut damnum Majestati suæ, Personæ, statui & Regimini, vel aliquibus suis subditis infra sua dominia offerendi.) Quæ cum multa sint in vnum conglobata, copulatiuis &

Iuramentum
nouum,
vocatum
fidelitatis.

Eius octo
capita.

1607.

disiunctiuis varijs implicita, (quidquid de Regibus indulgentius ab auctori-
 bus disputatum sit) certè Regum subditos nemo vnus vnquam exemit à Pon-
 tificis, Ecclesiæque, & sedis Romanæ potestate coercendi, & spirituales cen-
 suras ad temporales in eos pœnas & damna extendendi. Im vero tertium non
 erat minus implicatum, "Iurandum enim erat ex corde quòd non obstante
 aliqua declaratione vel sententia excommunicationis vel deprivationis, facta
 vel concessa, facienda vel concedenda per Papam, vel successores suos, vel
 per quamcunque auctoritatem deriuatam, aut deriuari prætenlam ab illo,
 seu sua sede, contra dictum Regem, Hæredes, aut successores suos, vel qua-
 cunque abolutione dictorum subditorum ab eorum obedientia, fidelitatem
 tamen & veram obedientiam suæ Majestati, hæredibus & successoribus suis
 præstituri essent, ipsamque & ipsos totis viribus contra omnes conspiratores,
 & attentata quæcunque contra personam illius, vel illorum, eorumque co-
 ronam & dignitatem, ratione vel colore alicuius sententiæ vel declarationis,
 aut aliàs facta fuerint, defensuri, omnemque operam impensuri ad reuelan-
 dum suæ Majestati, hæredibus, successoribus suis omnes prodiones, & pro-
 ditorias conspirationes quæ contra illum, aut aliquos illorum ad notitiam
 vel auditum, peruenissent.) Etiam si enim daretur tuentibus hoc membrum,
Iacobum quia, (educatus licet in Hæresi,) nihil hætenus acerbitatis exercuisset
 in Catholicos, posse (quod illi prætendunt) ceteri immunem. Quis de
 Successoribus tam multis ita respondeat vt iureiurando inuiolabili se con-
 stringat tam longè ante ad eos defendendos, nisi qui Pontifici in omni euen-
 tu abroget potestatem?) Quartum his verbis conceptum erat, "Præterea
 iuro quod ex corde abhorreo, detestor, & abiuro tanquam impiam & Hære-
 ticam hanc damnabilem doctrinam & propositionem; Quod Principes per
 Papam excommunicati, vel depriuari, possint per suos subditos, vel aliquos
 alios quoscunque deponi, aut occidi.) Etenim quo desinente proscrip-
 ta est tanquam Hæretica talis propositio? Eius enim non iuratur copulatiua, sed v-
 trobique disiunctiua (vel depriuari, vel per quoscunque, vel occidi) & verbum
ocidi mitius est, quàm quod in vulgari habetur; Illud enim truculentius ali-
 quid denotat, nimirum, mactare, iugulare, trucidare. Interim tamen iureiu-
 rando firmandum erat ipsum complexum; (neque excommunicatos, neque
 depriuos posse deponi, aut occidi) quæ mens sat clara erat comitorum cum
 censoria potestate propositionem desiniebant Hæreticam. Quodnam autem
 poterat in his omnibus esse illiteratorum iudicium? Quæ cogitatio? Quan-
 do de repente rapti ad Tribunal in hæc eadem verba iurare constingerentur?
 Cum præsertim in reliquis membris hæc sequantur. "Et vltèrius credo, & in
 conscientia mea resoluor, quod nec Papa, nec alius quicunque potestatem
 habet me ab hoc iuramento, aut aliqua eius parte absoluedi." Quod iura-
 mentum agnosco rectè & plenè auctoritate esse mihi legitimè ministratum;
 omnibusq; Indulgentijs & dispensationibus in contrarium renuntio.) Hæc-
 que omnia planè & sycerè agnosco & iuro, iuxta expressa verba per me hic
 prolata,

prolata, & iuxta planum, & communem sensum & intellectum eorundem verborum, absque vlla æquiuocatione, aut mentali euasione, vel secreta reservatione quacunque.)” Hancq; recognitionem, & agnitionem facio cordialiter, voluntariè, & verè in vera fide Christiani viri: sic me Deus adiuuet.

III. *Richardus Holtbeyus* (is qui ante decennium *Henrico VV alpalo* Eboraci clauso frequentibus literis solatio fuit) Missionis post *Garnettum* moderator, vt primùm edicto vulgatum est hoc iusurandum, vetuit nostros temerè de eo sententiam ferre, ne & ipsi in varia discederent: Tum missò Romam exemplari, quam poterat doctissimos circum Londinum Sacerdotes, modò singulos, modò ad ædes *Georgij Blackwelli Archipresbyteri* congregatos, rogauit quid intus sentiendum, quid interrogantibus Catholicis suadendum: Quo in congressu cùm constantiam consensumque desideraret, maluit Romam expectare responsum, quam per se quidquã definire, quanquam in negatiua esset firmissimus, eamq; si quando premeretur fidenter docebat. Eodem etiã tempore cum nouis legibus emerlerat rursus antiquata opinio de ritibus Hæreticorum sine noxa frequentandis, ad quæ duo *Paulus* eius nominis quintus (qui recenter ad Ecclesiæ vniuersalis tractanda gubernacula assumptus fuerat) aduertens animû, pro eo quo fuerat semper in rem Anglicanã propensissimo studio dum Protectoris munere fungeretur, obuiandum confestim censuit periculo, vacillantelq; Catholicorum animos his literis conatus est corroborare. *Paulus* Papa Quintus Catholicis Anglis

Breue Pauli Quinti primum.

Dilecti filij salutem & Apostolicam Benedictionem. Magno animi mærore nos semper affecerunt tribulationes & calamitates quas pro retinenda Catholica fide iugiter sustinuitis: sed cum intelligamus omnia hoc tempore magis exacerbari, afflictio nostra mirum aucta est. Accepimus enim cõpelli vos grauissimis pænis propositis templa Hæreticorum adire, cætus eorum frequentare, concionibus illorum interesse. Profecto credimus procul dubio eos qui tantã constantiã atque fortitudine atrocissimas persecutiones, infinitas propemodum miseras hætenus perpessi sunt vt immaculati ambularent in Lege Domini, nunquam commissuros esse vt coinquentur communionem delertorum Diuinæ legis: Nihilominus zelo Pastoralis officij nostri impulsû, & pro paterna sollicitudine, quã de salute animarum vestrarum assidue laboramus, cogimur monere vos atque obtestari, vt nullo pacto ad Hæreticorum templa accedatis, aut eorum conciones audiatis, vel cùm ipsis in ritibus comunicetis, ne in Dei iram incurratis. Non enim licet vobis hæc facere sine detrimento Diuini cultus & vestræ salutis. Quemadmodum etiam non potestis absque euidentissima grauissimaque Diuini cultus iniuria obligare vos iuramento quod similiter maximo cum nostri cordis dolore audiuius propositum vobis fuisse præstandum, infrascripti tenoris, videlicet, Ego A. B. etcætera superius recitata. Tum pergit Pontifex. Quæ cùm ita sint satis vobis ex verbis ipsis perspectum esse debet quòd huiusmodi iuramentum salua fide Catholica, & salute animarum

X x

vestrarum